

Jornal Lituanos «NOSSA LITUANIA»
 DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
 Dr. José Ferreira Carrato
 SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
 LAIKRAŠTIS
 A D R E S A S :
 AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
 SÃO PAULO
 ATSKIRO NUMERIO KAINA
 CR.\$2,00

Liūdnuosius Įvykius Prisimenant

Artėja liūdnujų birželio mėnesio įvykių sukaktis. Pirmasis toks įvykis buvo, kai 1940 m. birželio 15 d. Sovietų Sąjunga, brutaliai sulaužydama taikos nepuolimo ir tarpusavio pagalbos sutartis bei savo vadų iškilmingiausius pažadus, okupavo Lietuvą. Tuojuo po to, panaudodama raudonosios armijos jėgą Maskva, prieš tautos valią, įjungė mūsų kraštą į Sovietų Sąjungą.

Su nemažesniu skausmu prisimename ir 1941 m. birželio 14 d. įvykius, kada tūkstančiai nekaltų mūsų sesių ir brolių buvo nakčia suimti ir žiauriausiu būdu deportuoti į sovietines priverčiamojo darbo stovyklas. Suimami ir išvežami buvo ne tik sveikieji ir jaunesnieji, bet taip pat vaikai, moterys, senelės ir net ligonai.

Lietuvių tauta niekaip neužmirš šio Sovietų atėtimo prieš taikius, romiai savo tėvynėje gyvenančius, darbštumu ir ištverme savo krašto gerovę kuriančius žmones. Ir šiais metais skaudžiuosius birželio įvykius minės lietuviai Tėvynėje, naujo ryžio pasisemdami savo sunkioje kovoje su okupantais, juos mums Sibiro tundrose ir čia gose štrėmimą kenčiantieji mūsų tautiečiai, juos minėsime ir mes - visur, kur tik laisva žemė pasaulyje yra lietuvių.

Ypač didelė atsakomybė tenka mums, esantiems šiaurės geležinės uždangos. Mūsų uždavinys yra be paliovos belstis ir belstis į viso laisvojo pasaulio sąžinę, kol kiekvienas padorus žmogus, vis tiek, kurios tautos jis bebūtų, supras, kad Sovietai Lietuvoje yra įvykdę Danguaus bausmės šaukiantį nusikaltimą prieš pagrindines žmogaus teises, kad jie išplėšė iš mūsų brangiausią turtą - mūsų Tėvynės laisvę ir kad toji mums padarytoji skriauda turi būti atitaisyta, sulaužyta teisė ir teisingumas turi būti atitaisyti. Anapus geležinės uždangos esančių mūsų tautiečių rankos yra supančiotos ir burnos uždarytos. Todėl mes, laisvajame pasaulyje esantieji, juo garsiau turime kelti mūsų balsą, kol visas pasaulis atsistosis mūsų pusėje ir įsisąmonins, jog su Sovietais negali būti taikos ir gero sugyvenimo, kol jie neatsisakys savo imperializmo ir kolonializmo ir grąžins tai ką jie yra iš kaimyninių tautų pagrobę.

Sovietai dedasi, atsisakę Stalino ir nusigręžę nuo jo vartotų metodų Sovietų Sąjungoje į am viešpataujant. Jei dabartiniai Sovietų valdovai yra nuoširdūs, tegu įrodo tai ne žodžiais, o darbais. Tarp didžiųjų Stalino nusikaltimų yra Lietuvos ir mūsų

kaimynų pabaltiečių pavergimas. Tegu Sovietai grąžina Lietuvai laisvę ir nepriklausomybę, tegu atitraukia savo kariuomenę ir valdžios aparatą iš mūsų krašto, tegu duoda mums galimybę įvykdyti laisvus rinkimus ir susilaukti Lietuvos Respublikos priešakyje valdžios, kuri būtų laisvai išrinkto Seimo pastatyta ir atstovautų lietuvių tautos valiai.

Liūdnujų įvykių išvakarėms artėjant, kviečiame visus mūsų tautiečius į Didžiąją Tolką. Šiais metais ruošime birželio minėjimą dar iškilmingiau, lankykime juos dar gausiau singliu Manifestuodami mūsų nepalaužiamą valią būti laisvais ir nepriklausomais, sunkime mūsų rezolucijas ir peticijas mus priklaudusio krašto Vyriausybei, kur tik mūsų esama, kreipkimės į Jungtines Tautas, į parlamentus, politines partijas, Bažnyčių atstovus, tarptautines ir ideologines organizacijas, į spaudą, vienu balsu prašydami, kad nebūtų nusileista Sovietų imperializmui ir kad nebūtų Sovietams pripažinta tai, ką jie yra užgrobę. Prašykime, kad visur ir visada būtų statoma Sovietams sąlyga - atitaisyti padarytas skriaudas, grąžinti laisvę ir nepriklausomybę mūsų Tėvynei Lietuvai ir visiems, kam tik Sovietai jas yra išplėšę.

Nesiimdami pranašauti, kaip išsiplėtos prasidedančioji Sovietuose naujoji raida, mes turime konstatuoti, kad pavergtųjų kraštų išlaisvinimo atžvilgiu Sovietuose jokio prašaišvėjimo nematyti. Sovietai pasmerkė Staliną, bet uoliai vykdo jo užbrėžtą politiką. Jeigu spręsti iš Sniečkaus ir estų kvistingo Kabino kalbų, pasakytų komunistų XX-jo suvažiavimo Maskvoje proga, tai atrodo, tartum Sovietai ir toliau būtų nusistatę laikytis jų skelbiamos aiškios neteisybės, meluodami per akis, esą lietuvių tauta, Sovietų okupuota ir inkorporuota, esanti laiminga ir tuo būdu tikrąją nepriklausomybę atgavusi. Sniečkaus žodžiais, svarbiausias komunistų uždavinys Lietuvoje - kovoti su nacionalinės buržuazijos ideologija, atsieit, su lietuvių tautos aspiracijomis nusikratyti sovietiniu jungu. Mūsų pareiga yra šiuos akiplėšiškus melus išsklaidyti ir tikruosius lietuvių tautos siekimus atskleisti visam pasauliui.

Liūdintiems Pranui ir Anastazijai Zieziams dėl brolio ir švogerių
 MYKOLO ZIEZIO
 Mirties Sibire, reiškiamo užuojautos
 Zosė ir Juozas Masiuliai

vių tautos siekimus atskleisti visam pasauliui.

Jei laiko dvasios paveikti Lietuvos ir Maskvos komunistai ir pradėtų kitaip kalbėti, tai neturėtų nei mūsų pa veikti, nei laisvojo pasaulio suklaidinti. Jokie Sovietų viliojimai, jokie pažadai ar pasigyrimai neturi mūsų nukreipti nuo aiškaus ir tiesaus kelio tik laisvės ir nepriklausomybės grąžinimas Lietuvai tegali mus patenkinti, niekas kitas. Kol Lietuva Sovietų pavergta, veltui visi viliojimai grįžti, veltui įtaigojami apsiprasti su Sovietų sudaryta padėtimi. Liūdnujų birželio įvykių minėjimas turi paaukinti mus, laisvajame pasaulyje gyvenančiuosius, dar stipriau jungtis ir laikytis vienybės. To laukia iš mūsų tautiečiai anapus geležinės uždangos.

Minėdami liūdnuosius ir mums be galo skaudžius birželio įvykius, po visus kontinentus liudykime visam laisvajam pasauliui, skelbkime, kad niekas nėra taip pasiilgęs taikos, ramaus ir darnaus visų tautų sugyvenimo, kaip mes, sunkios tremties dalios ištiktieji. Mes nieko taip ne trokštame, kaip grįžti į mūsų gimtuosius kraštus, pasivačius, ir ten grįžę visas į gal pasveikti mūsų Tėvynės gerovei ir jos žmonių laimei kurti. Mes niekam karo nesiekiame, nieko pagrobti nesiekime, bet mes iš laisvojo pasaulio reikalaujame, kad būtų sudraustas Maskvos gobšumas.

Ne savo valia, ne geresnio pragyvenimo ir skanesnio duonos kėsnio ieškodami, mes buvome priversti apšviesti savo tėvų kraštą Savo ir savo vaikų vardu mes pakartojame mūsų šventą įžadą, kurį kiekvienas davėme, apšviesti gimtąją žemę. - kovoti, kovoti be atvangos, kol mūsų Tėvynė Lietuva vėl bus laisva ir nepriklausoma. Tam sutelkime visas jėgas, o kai laimėsime - mes visi grįšime skaudžių mūsų tautai padarytų žaizdų gydyti ir jos kultūros bei gerovės kelti.

Vykdomoji Taryba

ŽINIOS IŠ LIETUVOS

(E) Gautosiomis žiniomis, kun J. Vaitokaitis mirė ir palaidotas 1953 m. rugpjūčio 5 d. Paštuvos kapinėse, tarp Vilkijos ir Kulautuvos. Vysk. Karoso kapas yra Marijampolės bažnyčioje. Jis prižiūri-

mas ir papuošiamas, ypač kada laikomos už jį pamaldos. Tikintieji Marijampolėje ruošiasi jam pastatyti paminklą. Marijampolėje klebonauja Peτραuskas, buv. karo kapelionas. Su juo Marijampolėje yra 4 kunigai, tarpe jų - ir senukas kun. V. Dvaranauskas, be to, du jauni vikarai, baigę mokslus jau rusų okupacijos metais. Buvusi kataliku bažnyčia Vytauto gatvėje, dabar vadinamojoje Čerņiachovskio gatvėje, yra uždaryta. Joje įtaisytas knygų krautuvės sandėlis. Iš oro bažnyčia nepakeista, bet viduje sukrautos knygos. Tuo tarpu evangelikų bažnyčia Kauno gatvėje, kurios vardas paliktas senasis ligi šiol, pakeista jau ir iš oro. Bokštas visai nugriautas, o 1955 m. ten įrengta sporto halė. Marijampolėje Kauno gatvėje buvo dvi žydų sinagogos, kuriose dar yra įrengti audimo fabrikai. Marijampolėje žydų teryvena vos keli. Pravoslavų veikia senoji nedidelė bažnyčia kapinėse. Virbalio bažnyčios vietoje testūlso griuvėsiai.

Vilkaviškyje katedra per karą buvo sulyginta su žeme. Apskritai krašte religinis gyvenimas, kiek okupacinės sąlygos leidžia, stengiamasi palaikyti gyvas, nepaisant viso prispaudėju žiaurumo Tebešas ir Dr. L. Bistras. Gyvena Lietuvoje.

Prancūzijos ministeris pirmininkas ir užsienio reikalų ministeris lankėsi Rusijoje. Bendrame komunikate sakoma, kad Rusija ir Prancūzija stengsis plėsti kultūrinius ir ekonominius santykius.

Maskva klatingos šypsenos politiką tebevaro toliau. Jos tikslas yra įtikinti, kad Rusijoje dabar jau kitoks gyvenimas ir kitokia tvarka prasideda ir kad su Rusija galima visiems gražiai ir taikiai sugyventi. Maskva nori parodyti, kad už geležinės uždangos visi yra patenkinti. Net žada tris Pabaltijo valstybes išskirti iš komunistinės Rusijos paskelbiant jas nepriklausomomis, teisingiau satelitinėmis. Bet tai yra nei daugiau, nei mažiau kaip apgalvotos ir gerai išplanuotos propagandos reikalas. Rusai nori, kad pasaulis daugiau nebesidomėtų pavergtais kraštais ir maskoliams paliktų juos suvirškinti.

Vakarų Vokietijos vyriausybė su rusais kalba aiškiai ir kietai. Tai gal būtų vintėle pasaulyje valstybė, kurios politika jokių vingių nepripažįsta santykiuose su komunistine Rusija.

Pierre Mendes-France, vienas žymiausių Prancūzijos politikų, pasitraukė iš vyriausybės, nes nesutinka su vyriausybės politika Afrikoje

Mendes France sako, kad norint išlaikyti Argeliją savo rankose, reikia daugiau dėmesio kreipti į vietinių žmonių medžiaginius ir kultūrinius reikalus. Gi dabartinė vyriausybė teužiima tik prancūzų reikalų gypimu, o visai užmiršta vietos žmonių reikalus.

Argentinoje vyksta kova už mokyklas. Liberalai, komunistai stengiasi, kad būtų atimtos pašalpos katalikų mokykloms. Katalikai gindami savo teises, šią savaitę Buenos Aires mieste buvo suvorošę mitingą, kuriame dalyvavo virš 30 tūkstančių žmonių.

Egiptas pripažino komunistinės Kinijos vyriausybę. Bendrai tarp aratų tautų Rusijos įtaka didėja.

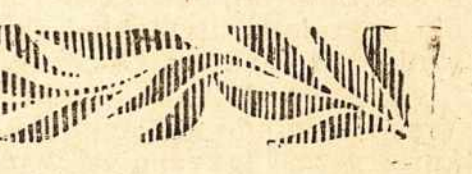
Šią savaitę, saryšy su rusų vice premjero Mikoyan lankymosi po pietų Ameriką, Brazilijos spauda buvo iškėlus klausimą apie santykių atnaujinimą, kiti prieš.

Šią savaitę Rio de Janeiro specialus teismas svarstė majoro H. Veloso byla. Jis buvo kaltinamas už dezertavimą iš kariuomenės. Teismas majorą Veloso išteisino. Dar liko kita byla, už sukilimo ruošimą. Bet ši byla ir bus panaikinta pasiremiant amnestijos įstatymu.

Adhemar de Barros iš Kolumbijos išvyko į Argentiną. Spėjama, kad kelių dienų laikotarpyje grįš Brazilijon.

Dolerio kursas dar tebėra aukštas - Cr \$ 84,00.

Bolivijos vyriausybė pasirašė Gulf kompanija sutartį dėl žibalo eksploatacijos. Kompanija įves naujus vamzdžius (oleoduto) 352 kilometų ilgio. Žibalas iš šaltinių vamzdžiais ateis į Arica uostą, Čileje. Iš čia laivais išvežios. Šis oleodutas atsieis per kis milijonus dolerių. Žibalui eksploatuoti kompanija įdeda 12 milijonų dolerių. Kadangi Bolivijoje yra gausu žibalo šaltinių, tai reikia manyti, kad valdžiai bus gražaus pelno. Brazilija pasirinko kitą kelią - pati vyriausybė organizuoja naftos išėmimą iš žemės. Atrodo, kad šiuo atveju Bolivija pasirinko praktiškesnį kelią. Viena, kad įvežtas kraštan svetimas kapitalas ir paleistas apyvarton pagyvins komerciją, o antra, privati iniciatyva, greičiau ištrauks žibalą, negu valdinės įstaigos.

Antanas Detkus

Oro Bangomis

Lietuviškų Radio Pusvalandžių Atgarsiai.

Pirmą kartą, po trisdešimties metų lietuvių įsikūrimo Brazilijoje, išgirdome, oro bangomis, lietuvišką žodį ir lietuviškos dainos garsus. Kaip toli lietuviai pasilikę!

Sakau «pirmą kartą» dėl to, kad tie garsai, kuriuos dabar girdime išsina per Lietuvos Radio Pusvalandį, per lietuviškąjį pusvalandį.

Tiesa, praeityje, įvairiais laikais ir įvairiomis progomis buvo dainuota ir kalbėta per radio į Brazilijos lietuvius, bet tai buvo atskiriomis ir vien kartėmis progomis. Tai ne buvo lietuviško pusvalandžio programos, o vien tik atsitiktinis, pripuolamas švenčių bei minėjimų pasirodymas.

Prieš kokius du metus ar daugiau, buvo susiorganizuota vėsa būrelis žmonių lietuviškam radio pusvalandžiui steigti. Anuo metu daug buvo rašoma laikraščiuose apie būrelio darbus ir pasirengimus. Lietuviai buvo kviečiami klausytis, nustatytomis dienomis garsinamo lietuviško radio pusvalandžio programų. Plačiau buvo išgarsintas ir lietuviško radio pusvalandžio atidarymas. Be abejo, visi ne kantriai laukė pasirodantios naujienos. Ir ne be pagrindo. Juk to darbo svarbus ir rimtas darbas. ėmėsi ne mūsų vi suomenės eiliniai žmonės, bet tie kuriems pasitikėti ir tikėti ka žada, visų prievolė būtinai. Taip bent mums atrodo. Atėjo ir skelbtoji diena. Pusvalandis buvo atidarytas, kaip dera tokiam įvykiui paminėti su ilgomis prakalbotomis ir sveikinimais. Ir... tuo baigėsi. Nu kibodo mūsų tautiečiams jungti radio priimtuvus į išgarsintą stotį, kad pagavus lietuvišką programą ir išstisus vakarus laukti lietuviško žodžio. Bet, veltui. Daugiau be atidarymo iškilmiu, lietuviško žodžio niekas nebegirdėjo per radio. Lietuviškas pusvalandis mirė savo gimimo dienoj.

Gaila, kad taip įvyko. Bet dar labiau tenka apgailestauti, kad organizatoriai nemaloniai nėjo nors trumpai pranešti savo klausytojams, kad daugiau jie savęs nevargintų ir negaištų laiko. Taip iki šian dien niekas nežino, kokios priežastys privertė neištesėti duotų pažadų. Nesiteikė niekas nė paaiškinti tai mūsų vi suomeni, iš kurios, ne retai, ir per daug reikalaujama: kad ji būtų klausni, susipratusi, paslanki kiekvienam lietuviškam darbui ir, ypatingai, duosni visokiems reikalams.

Priminėm šitą praeities faktą ne dėl to, kad ką nors užgavus, o vien tik tam, kad parodžius jėg visuomeninis darbas, kokis jis bebūtų ir kaip jis bebūtų veikiamas, yra glaudžiai surištas su mūsų visais čia gyvenančiais ir už jų pasisekimus bei nepasisekimus atsakingi esame visi bendrai, kaip visuomenė, o ne pavieniai asmenys. Su ja reikia ir skaitytis.

Nors lietuviai ir toli yra pasilikę nuo kitų, kaip minėjome įžangoje šio rašinio, bet jau šiandieną džiaugdamiesi gali sakyti ir didžiulius, jėg ir jie. lietuviai, turi savo radio pusvalandį lietuvių gar sinti ir oro bangomis susisiekti su savo likimo broliais. Yra sveikintinos pastangos tų, kurie ryžosi įgyvendinti, kad ir labai pavėluoti, lietuvišką radio pusvalandį. O kad tas

darbas, tos pastangos būtų vaisingos, ne mažiau pastangų ir kruopštaus darbo reikia padėti, ir visu rimtumu programai parengti. Kad neišeitų karikatūra, o rimtai ir produktingai pusvalandis būtų sunaudotas.

Kiekvienas ištartas žodis, išreikštas sakiniys bei atvaizduotas epizodas privalo turėti savo idėjinę reikšmę auklėjimo pobūdį ir tautiniai kultūrinę reikšmę. Juk toks yra trumpas tas lietuviškas radio pusvalandis, kad, rodos, prašyte prašosi jį sunaudoti produktingai: kuo daugiau skelbtų gražių minčių.

Š. Amerikoje lietuvių radio programos veikia daugelyje stočių ir kai kurios jau sulaukė daugiau 20 metų įteigstentcijos. O pas mus vos tik vienas mėnuo kaip pasirodė lietuviški pusvalandžiai ir jau turime ką kalbėti ir rašyti: sprendami jų reikalingumą ar nereikalingumą. Ar šiuo mes norime pasirodyti labai jautrus visuomeniškuose reikaluose, ar, priešingai norėtu me kad dar ilgiau lauktume, kaip laukėme 30 metų su radio programomis?

Mūsų manymu, niekas ne privalo jaudintis ir savo išvados daryti dėl mūsų radio pusvalandžių, kurie patarnauja juk mums patiems, lietuviams. Visų pareiga padėti, bent žodžiu, kad lietuviškas balsas oro bangomis nepuolėtų. O jei kas nori tuo savo asmenį išgarsinti: tesigarsina. Juk nuo to pusvalandis nenukenčia, visuomenei moralinių nuostolių, neatneša ir lietuvių prestižą nesumažėja.

Pabrėžiame: turime būti dėkingi tiems, kas to darbo iniciatyvos ėmė ir darbą ištesėjo. Radio galybė nepamainoma. Juo suvienija žmonės gyvu žodžiu tolimiausiuose kraštuose. Tad kodėl gi mes turime būti tuo nepatenkinti? Vieno mes turime reikalauti tai gerų programų. To reikalauti mes turime pilnos teisės ir dėl jų programų galime kalbėti.

Gincas dėl Lenkijos Vokietijos sienos

Vokietijoje Silezijos vokiečių draugija, vadinama «Landsmanschaft der Oberschlesien» paskelbė laišką Amerikos atstovui Bonnoje prof. James Conantui. Jame pasisako dėl valstybės departamento pareiškimo buvusio 1945, bet tik dabar paskelbtos viešai ryšium su Maltos ir Jaltos konferencijų dokumentais. Tada departamento pareiškime buvo pasakyta, kad aukštutinės Silezijos gyventojai «daugiausia esą lenkai».

Tą dokumentą dabar pasikaitę aukštutinės Silezijos vokiečiai ir pareiškia Conantui, kad tas valstybės departamentas tvirtinimas esą klaidingas. Tai rodas 1922 kovo 20 gyventojų pasisakymas. Už Vokietiją tada pasisakė aiškiai 60% gyventojų.

Silezijos vokiečių sąjunga prašo dabar, kad valstybės departamentas paskelbtų naują dokumentą su teisingais daviniais.

—o—

O Amerikos lenkų kongre

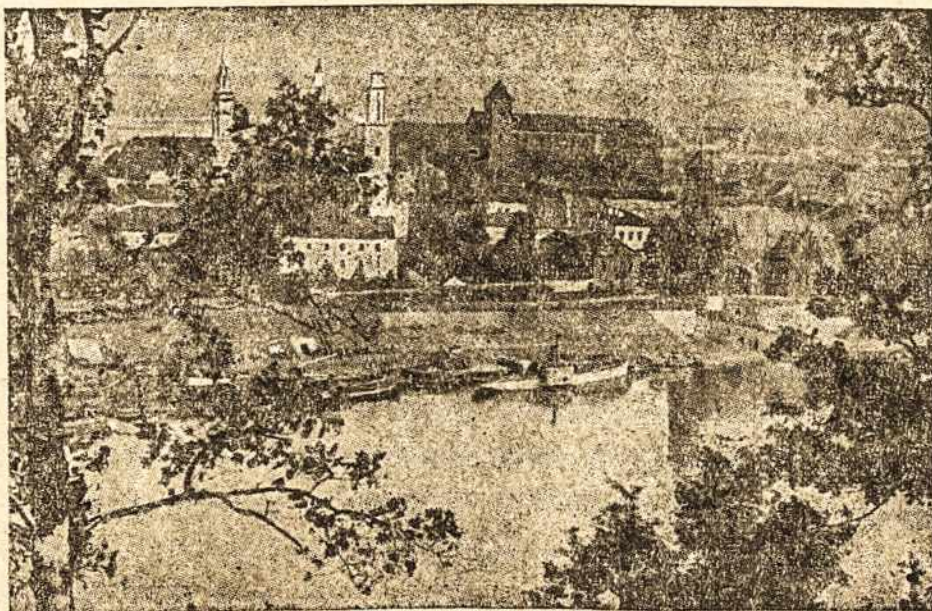
sas, kuriame susijungia visi Lenkijos kilimo Amerikos piliiečiai paskelbė protestą prieš kongresmano Reece neseniai paskelbtą «memorandumą apie Rytprūsius». Tame memorandumume skatina trijų didžiųjų vyriausybės paskelbti pasauliui, kad Vokietijos rytinė sritys anapus Oderio ir Neissės, yra svetimoje valdžioje ir pagal tarptautinę teisę priklauso Vokietijos valstybei. Kongresmanas Reece ypatingai pabrėžė Rytprūsijų likimą.

Visi tie klausimai iš naujo atgyja, kai tik prasideda derybos su Maskva dėl Vokietijos likimo.

— Svarbiausieji kaltinimai, kuriuos raudonieji okupantai primedavo suimtiesiems lietuviams, yra šie: 1. partizaninė veikla ir joje reikiamas kaip pagalbininkas, ryšininkas ir t. t.; 2. bendradarbiavimas su naciais okupacijos metu; 3. žydų šaudymas bei jų naikinimas; 4. propagandinė veikla prieš raudonųjų valdžią bei okupacinį režimą. Pirmame ir paskutiniame punkte išvardintus apkaltinimus okupantai daugiausia prikišdavo mūsų jaunimui, neišskiriamam ir moksleivių, ir katalikų dvasininkams.

— Štai vieno grįžusio į Vakarų būdingas pasakojimas: «Sutikau lietuvių Vorkutoje, Itoje... Stovykloje buvo jų po 2000-3000. Nubausti po 5, 10, 15, 20, 25 m. Visi jie turi sunkiai dirbti angliu kasyklose, prie akmenų skaldymo cemento gamyklose bei tinkamų apdarų bei priemonių apsisaugoti nuo... dulkių... Jie turi po 8-10 valandų į para dirbti blogiausiam ore... Gyvena blaivūs apsėstuose barakuose... Duona tiek prasta, jog nevisada įmanoma valgyti... Mirtinumas dar didelis. Paleistieji yra beteisiai. Teturiti prievoles. Mums išvyksiant pabaltiečių nuotikos krito, nes jie nemato vilties grįžti namo... Beviltingumas ir Lietuvoje... Aš prašau jus, daryti visa, kad būtų galima palengvinti mūsų tautiečių likimą... Melskimės, tikėkim ir kovokim už tuos, kurie kenčia tokias dideles kančias. Teišklauso gerasis Viešpats... Mūsų maldai... Kad visi vėl laisvai gyventų, galėtų laisvai galvoti, kalbėti ir veikti... O tokių pasakojimų daugybė.

— Iš Uralo grįžęs buv. Lietuvos kavalerijos karininkas radijo bangomis pasakė į kraštą kalbą, pažymėdamas, kad Vakaruose žinomas pavergtųjų mūsų tautiečių okupuotoje tėvynėje ir Sibiro tremtyje trekamasis jungas. Šimtai iš Sibiro grįžusių karo belaisvių ir civilių internuotų

Kauno vaizdas.

Kazys Bradūnas

Auga auga azuolėliai,
Šlama kapuose,
Ant šakelių, viršūnelių
Amžina rasa.

Jeį braukysi saujom rasa,
Ašaros byrės,
Azuolėliai sunkiai neša,
Dedas ant peties

Visą vargo žemės mantą
Lenkias nuo naštos.
Ir girdi, kaip lašas krenta
Ašaros šaltos.

(Iš «Devynios Baladės», «Aidų» premijutos, knygos).

Priezastis dėl kuriu vaikai nustoja lankyti lietuviška mokykla

Kun. J. Šeškevičius

Prieš pora savaitiu «Mūsų Lietuvoje» buvo įdėta gražaus būrelio mokinių nuotrauka su tokiu parašu: «Lietuviškos mokyklos lankytojai su savo mokytojais, mokslo metų pradžioje».

Pirmoji dalis buvo truputį netikslu, kadangi nuotraukoje buvo tik trijų priešpietinių klasių mokiniai, po pietų veikia kitos trys, tiesa truputį mažiau gausios klasės, bet labai teisinga antroji parašo dalis «mokslo metų pradžioje». Metų pradžioje susirenka gražus būrelis vaikų (nors jei visi, bent mūsų parapijos mokyklas lankantieji lankantieji lietuvių vaikai ateitų, tai jis galėtų būti kuo ne dvigubai didesnis), tačiau greit pradėjusieji pradeda tirpti. Ne vienas nepasitraukia be «priežasties».

Čia keleta tokių «svarbių priežasčių» su viena kita savastaba norime patiekti skaitytojui. Visos yra jos paimitos iš mūsų gyvenimo iš girtos rūpinantis lietuviška mokykla.

«Papai não deixa». Daug kam nesinorėtu tikėti, kad lie

jų liudija apie lietuviams padarytą skriaudą ir drauge praneša, kad ypač į Sibirą ištremtieji ir ten laikomi stovyklose yra nepaprastai vieningi. Vieni kitiems kuo galėdami padeda ir turi gerą tarp kitų vardą. Kalbėtojas ragia neprarasti vilties ir tikėti, jog ateis diena, kada ir pavergtiesiems nukris pančiai.

tuviai tėvai, kartais net tie kurie garsiai kalba apie patriotizmą, neleistų savo vaikų mokytis lietuviškai ir tai dėl tokių juokingų priežasčių jie nori kad jų duktė užaugtų elegantiška, taigi ji turi lankyti baletą pamokas. Kitos mokini muzikos. Kažin ar daug pakenktų muzikaliniam talentui, jei mokytojas būtų samdomas viena valanda vėliau.

«Vaikas nenori». Ir teisingas auklėjimo principas, jei jau vaikas pradeda gyventi pagal norus.

«Kokia iš to nauda, mes Lietuvoje nevažiuosim». Išgirdę tokį pasakymą paprastai neturiu noro įrodinėti kalbos mokėjimo vertę, tik paklausti, kokia nauda vaikams matinti savo seną motiną, kuri jau jokiam darbui netinka.

(B. D.)

K. Pažėraitė Motinos Diena Vila Zelinoje

Worchesterio vyksu pas John Wright yra pasakęs: «Lietuviai yra asmenybių tauta». O mes tegalime pasakyti: kokios motinos, tokia tauta. Nes asmenybes tegali išugdyti tik motinos turinčios individualų charakterį, užgrūdintą gyvenimo kovoj, paveldėjusios tūkstantmečius krašto papročius, susijusius su giliu dorovingumu, nuskaidrintu krikščioniška meile. Tokios motinos yra lietuvės. Tokios išaugino vaikus su stipria asmenybe, - vaikus, siekiančius ne tik materialinių gėrybių, bet ir pasiaukojančius už Tėvynę, kovojančius už savo kalbą, savo papročius, savąją lietuvišką kultūrą.

Tokiai lietuvei motinai mokytoja K. Deveikytė tarė pa garbos ir meilės kupiną žodį Motinos Dienos minėjime Vila Zelinoje įvykusiame gegužės 20 d. Tokiai motinai. Seliu Pranciškėčių mokyklų lietuviškų pamokų lankytojai bei moksleiviai ateitininkai, vadovaujami pasiaukojusių lietuvių mokytojų, išpildė įdomią ir įvairią programą.

Ateitininkai išpildė šiuos numerius: Dialogas «Motina» - padeklamavo A. Antanaitytė ir A. Zaluba, «Pasirengimas Teatrui» - vaidino V. Navic-

(pabaiga 3 pusl.)

Liurdo Stebuklų Klausimu

Julius Gravrogkas

(pabaiga)

STEBUKLAJ ARELIGINIAMS ASMENIMS

Tačiau čia įvyksta visai priešingų reiškinų. Prieš penkiasdešimt kelis metus įvykęs Gabrielio Gargamo išgyjimas. Tai buvo visai areliginis ligonis, ilgas metus prieš savo ligą nelankęs jo kios bažnyčios. Jo išgyjimas įvyko staiga: per vieną akimirką suaugo sulūžęs kaulas ir pranyko paralyžius, kuris dėl sunkaus nugarkaulio smegenų sužalojimo buvo visai surakinęs jį ir arti dviejų metų laikė jį tokioje būklėje. Jisai, kaip areliginis žmogus laike savo ilgos ligos nenorėjo nei girdėti apie kėlionę ir Liurdą ir jei leidosi pagaliau ten negabenamas, tai tik nusi leisdamas savo motinos nepalaujamiems maldavimams, tik jos pasigailėdamas. Manau, kad skeptikas, priėmęs religiniai egzaltuotos minios gydomosios galios prielaidą, neįsitingas išaiškinti areliginio žmogaus kalbamos galios dėka išgyjimą. Gal kartais gali ir areliginis ligonis, patekęs į religingą Liurdo aplinką, išgyventi savo nusiteikimo pasikeitimą ir įsijungti iki tam tikro laipsnio į aplinkos nuotaiką. Bet visai negalima prileisti, kad jis natūralioje tvarkoje galėtų tuo atžvilgiu pralenkti giliai religingus Liurdo ligonius, kurių didelė dauguma Liurde nepasveiksia, vadinamas, kurie pagal minios religinio entuziazmo gydomosios galios teoriją, nepajėgia tik kamu laipsniu atsilipti į mi-

(pabaiga iš 2 pusl.)

kas ir J. Vaikšnora, tautinius šokius «Oziukai» ir «Lencių gelis», kuriuos parengė J. Guiga. Lietuvių kalbos pamokų lankytojai: scenos vaizdėlių «Knygnešio anūka», kurį parašė ir surežisavo H. Didžiulytė-Mošinskienė, - su vaidino N. Vinkšnaitytė, D. Valeikaitė, I. Juodelytė ir G. Gudavičiute, R. Juraitienės klasė, jos paruoštą montażą «Lietuvos piliečiai», seselės M. Jovani klasė, jos inscenuotą dainą «Mes esam muzikantai», A. Gudavičienės klasė, jos parašytą eiliuotą žaidimą «Lairodis», M. Kindurienės klasė sudainavo porą dainelių, p. Kindurienei pritariant kanklėmis, be to, jai pritariant kanklėmis, padainavo pora dainelių A. Boguslauskaitė, I. Šukytė ir M. Šataite, mokiniai J. Valeikienės paruošti, pašoko «Barė Ponas Katinėlis», J. Kaseliūno vadovaujami mokiniai padainavo motinoms «Ilgiausių Mečių», «Oi kas aš» ir «Pas Močiutę augau». Be to, mokiniai R. Tijūnėlis, B. Čemerkaite ir R. Petraitis, padeklavo eil. «Prašymas, Mamytelė» o M. Žilinskas eil. «Smaličius». Tautiniams šokiams pritarė akordeonu V. Bilevičius. Pranešėjais buvo I. Šimonytė ir V. Navickas. Dar turėčiau paminėti, programoje nepaminėta šio minėjimo organizatorių kun. Juozas Šeškevičius.

Visa programa buvo labai kruopščiai parengta. Lietuvės motinos, atsilankusios į šį jų pagerbimą, turėtų būti patenkintos, kad jų vaikai eina teisingu lietuvišku keliu, kurį nurodo jų kilnūs mokytojai.

nios religingą nuotaiką. Jei toji teorija būtų teisinga, tai joks areliginis žmogus negalėtų kalbamu keliu pasveikti. Todėl toks faktas sugriauna ankščiau paminėtą hipotezę, pasigaudamas kurios skeptikas bando išaiškinti natūraliu keliu laiks nuo laiko pasitai kančius Liurde nepaprastus, biologiniais dėsniais neišaiškinamus, ligonių išgyjimus.

IŠGYJIMAS ŽMONIŲ, NETE KUSIŲ ŠAMONĖS

Dar sunkiau, atsirėmus į paminėtą hipotezę, natūraliu keliu išaiškinti bepročio išgyjimą... Į tokį atsitikimą nurodo Ruth Craston savo šio rašinio pradžioje paminėtoje knygoje. Tai buvo nepaprastas išgyjimas berniuko, kuris būdamas 5 metų amžiaus susirgo sunkia smegenų liga: abi jo rankos ir kojos tapo paralyžuotos, o jo šamonė tiek ap temo, kad jisai negalėjo pažinti net savo tėvų, negalėjo išstarti nei vieno žodžio ir tik neaiškiai maurojo. Tokioje liūdnoje idioto būklėje jisai pragyveno dvejus metus. Nėra mažiausios abejonės, kad nugabentas pagaliau į Liurdą, jisai negalėjo įsisašamoninti, nei kur jisai nugabentas, Lei kurio tikslu nugabentas. Jo išgyjimas įvyko nepaprastomis sąlygomis: kai išimtas iš ligonių vonios jis buvo atiduotas greta stovinčiai motinai, paralyžas staiga išnyko ir tuo pačiu akimirksniu grįžo jam šamonė, jis atmerkė akis, pratiesė rankas savo motinai ir suriko «Mama!» Tai buvo pirmas jo šartas žodis po ilgos ligos. Religinio Liurdo minios entuziazmas negalėjo būti šiuo atveju tuo veiksnium, kuris ligonį išgydė, nes jis dėl visai aptenusios šamonės nerodė mažiausio pajėgumo reaguoti į bet kuriuos dvasinio pobūdžio reiškinys, tai gi negalėjo atsilipti ir į tą veiksnį.

Lygiai neįmanoma išaiškinti natūraliu būdu išgyjimų tu-

Šulinys Sodyboj

Petrocélé Orintaitė

Pameni, tenai - prie gluosnio šulinėlis,
Mano sentėviu tėvų gavus vanduo...
Klevo rentinys jau samanom pažėlęs --
Tėviškės kieme, prie gluosnio, šulinėlis...

Svyra svirtis - geltonkasė sesė semia --
Naščiai sklidinti kaip krišpolo skaidraus...
Sidabrinis lašas vėl į žemę --
Svyra svirtis - vakarop sesutė semia...

Kraugeriai kaimynai nutremė sodybą --
Liepsnomis nuleido sodą ir namus...
-- Ak, vien šulinio gelmėj dar lašas žiba!
Nieko, nieko nēr daugiau tėvų sodyboj...

Šešių Milionų Armija

1947 m. prel. H. Colgal Amerikoj įsteigė tarptautinę organizaciją, kurią pavadino Mėlynoji Armija. Šios organizacijos tikslas yra per malda atgailą pasiaukojimą bei

ligonių, kurie be šamonės atgabenami į Liurdą ir kuriems Liurdo nuotaika negal turėti bet kurios įtaikos. Neseniai buvo atsitikimas, kad toks ilgesniam laikui netekęs šamonės ligonis, kai buvo atgabentas į Liurdo šventovę, staiga pasveiko tuo sunkios organinės ligos ir tuo pačiu metu atgavo šamonę.

Panašūs pavyzdžiai įrodo, kad bandymas minios religinio nusiteikimo keliu išaiškinti tiems nepaprastiems išgyjimo atvejams netinka ir kad nelieka nieko kito, kaip tik pripažinti tokiais atvejais stebuklą.

«Draugas»

«TÉVYNES GARSAI»

Lietuviškos muzikos radio programa kas sekma dieną iš radio stoties Nove de Julho, banga 540 klc. iš ryto 8:30 val.

Priimame skelbimus pigiausiomis kainomis, skelbiame paieškojimus, siunčiame linkėjimus, pasveikinimus ir mirties metiųjų paminėjimus su atitinkamom tai progai pritaikintom plakatėm. Išpildome lietuvišką muziką pagal užsakymus. Siųsdami betkurį užsakymą prašome pridėti Cr. \$ 300,00. Adresas caixa postal 403, São Paulo.

Pusvalandžio vedėjas
Aleks. Boguslauskas.
Tel. 37-2265

Dail. A. Kairys nuosavoje dirbtuvėje - studijoje atlieka įvairius meno ir propagandinius užsakymus: portretai aliej ir akvarel. dažais iš natūros arba iš foto, komerc. ir industr. meno piešiniai skelbimams, katalogams - prospektams, folhetams, pageidaujant kartu ir klėšės ir spaustuvs darbas, stendų projektai industr. parodoms, adresai - sveikinimai: užrašai ir kainos vitrinoms, dekoracijos ir salių taut. stiliuje išpuošimas. Apar to duoda tapybos, pašybos ir komercinio propagandos meno pamokas.

Dirbtuvėje - studijoje didelis pasirinkimas aliejin. ir akvarel. tapybos paveikslų ir textiles meno piešinių įvairaus žanro ir labai pigiomis kainomis.

Kreiptis: Rua Marquez de Itú, 69 (pirmas namas iš kairės išeinant iš praça da Republica) nuo 2 - 6 val. vak. arba telef. visą dieną 37-9886.

sąžiningą savo pareigų atlikimą, vykdant Marijos prašymus, pasakytus 1917 m. Fatimoj, gražinti žmonija prie Dievo. Per du metus į tą sąjūdį įstojo vienas milijonas narių. Šiandien ši organizacija jau turi daugiau šešių milijonų narių ir jai priklauso šios valstybės: Amerika, Kanada, Filipinai, Egiptas, Čilė, Ekvadoras, Ceilonas, Libanonas, Lichtenšteinas, Gvatemala, Kuba, Afrika, Austrija, Anglija, Airija, Prancūzija, Ispanija, Portugalija, Luksemburgas, Indija, Korėja, Japonija, Olandija, Belgija, Vokietija, Italija, Šveicarija ir Lietuva.

Vyriausias dvasios vadas ir garbės pirmininkas yra Lairo (Fatimos) vyskupas José da Silva. Mėlynoji armija leidžia savo žurnalą SOUL kuris turi daugiau 100.000 skaitytojų. Be to, Portugalijoje leidžiamas dar kitas laikraštis Voz de Fatima, kuris spausdinamas portugalų ir anglų kalbomis ir turi 500.000 skaitytojų.

Geresnei veiklai plėti, Paryzijui sudarytas Mėlynosios Armijos Europos Komitetas ir kurį įeina visų Europos valstybių Mėlynosios Armijos atstovai. Šio komiteto pirmininkas yra kun. dr. Fuks, vokiečių.

LIETUVIŲ SAJŪDIS

Marijos žodis, pasakytas 1917 m. Fatimoj, buvo tas akstinas, kuris paragino ir

lietuvius organizuoti ir pradėti veikti. Laimėti kovą prieš nihilizmą ir materializmą reikia žmogaus dvasos atgimimo. Tik artimo meilė, paremta Kristaus mokslu ir jo socialinių idėjų įgyvendinimas gali atnaujinti pasaulio veidą.

Tam tikslui 1950 m. rugsėjo 8 d. Bostone įsikūrė Fatimos Marijos Sąjūdis. Pradžioje šis sąjūdis įsijungė nedidelis lietuvių būrelis, šiandien tam sąjūdžiui priklauso keliolika tūkstančių narių, kurių tarpe yra augstųjų dvasiškųjų, žymių profesorių, inžinierių teisininkų, gydytojų, muzikų, mokytojų, darbo žmonių ir kitokių profesijų lietuvių, gyvenančių įvairiose pasaulio dalyse.

Steigiant šį sąjūdį neturėta jokių žinių apie kitų tautų panašius sąjūdžius. Tik vėliau paaiškėjo, kad USA veikia panašus sąjūdis, pasivadinęs Mėlynoji Armija. Su šiuo sąjūdžiu buvo tuojau užmegti glaudūs ryšiai ir jau 1953 m. mūsų sąjūdis įstojo nariu į M. Armiją.

Kadangi šiuo metu lietuviai yra išblaškyti po visą pasaulį, tai MA Lietuvių sąjūdis turi savo vadovus įgaliotinius visose šalyse, kur tik yra bent kiek didesnes lietuvių skaičius. Šiuo metu tokių vadovų yra:

- 1) Amerikos Jungt. Valstybėse - Sąjūdžio Centras,
- 2) Anglijoje - kun. A. Kazlauskas,
- 3) Argentinoje - kun. dr. Pr. Brazys,
- 4) Australijoje - kun. dr. J. Tūlis, dr. Br. Zumeris,
- 5) Austrijoje - prel. Kl. Razmimas,
- 6) Belgijoje - kun. dr. Dėdinas,
- 7) Brazilijoje - kun. Ragažinskas,
- 8) Italijoje - kun. dr. V. Balčiūnas,
- 9) Kanadoje - kun. dr. B. Grauslys,
- 10) Kolumbijoje - kun. M. Tamošiūnas,
- 11) Prancūzijoje - kun. dr. F. Jucevičius,
- 12) Portugalijoje - kun. A. Sabas,
- 13) Urugvajuje - kun. J. Bruzikas, S. J.
- 14) Venezueloje - kun. A. Perkumas,
- 15) Vokietijoje - kun. Tėv. K. Gulbinas, OFM.

1953 m. Pleinfeld, N. J. Mėlynosios Armijos kongrese lietuviai dalyvavo kaip pilna teisiai nariai ir mūsų trispalvė plevėsavos tarp kitų tautų vėliavų. Šiais metais tarptautinis Mėlynosios Armijos kongresas įvyksta spalio mėn., Portugalijoje.

1750 m. gegužės mėn. po-

(pabaiga 4 pusl.)

Balys Gaidžiūnas

Sekminių Rytas

Ateis Sekminių šventas rytas,
Bažnyčios varpas skelbs maldas.
Sodybų kryžiai iškašyti
Atleis mums nuodėmes mažas.

Ir eis mergaitės vienaplaukės,
Eis basos parugiais žaliais.
Skambėsit, tėviškės palaukės,
Visais pražyduisiais laukais.

Kalbėsit vyrai aut šventoriaus
Apie tėvynę ir namus,
O giesmės atsisauks pilioriuos,
Kad tik palaimintų dangus.

Apie dvylika brolių, juodvarniais laksčiusiu

Vieno pono numirė pati ir paliko dvylika sūnų ir dar vieną mažą dukrelę. Netrukus tėvas pamilo kitą merginą, ragana. Toji sako:

— Duktė tegul pasilieka, bet savo sūnus sudėgink ir jų pelenus, supylęs į popierius atsiųsk man, tai tada eisiu už tavęs.

Tėvas mąsto šiaip, mąsto taip, nebežino, kas čia bebus daryti. Ėmė ir pasisakė vienam savo tarnų. Tas jam sako:

— Na, ko čia, pone, taip rūpintis? Juk tamtos dvare yra didelių šunų: dvylika jų sudeginsi, pelenus supilstysi į popierius, padėsi antspaudus ir nusiūsi jai. Bene ji supras? O po vestuvių, kad ir ras — nebeką jiems padarys.

Ponas taip ir padarė: sudegino dvylika šunų, pelenus jų supylė į popierius, prispaudė ant jų popierių antspaudus ir nusiūtė raganai. Ta apžiūrėjo visus popierėlius, apuostė ir tinka — teka už jo.

Po vestuvių, kai atvažiuo į dvarą, uosto — šmurkš, šmurkš. Pagaliau sako:

— Kas čia smirda? Kad tie visi, kas čia yra nereikalingi, juodvarniais išlėktų!

Jos posūnių būta tuokart rūsyje po tėvo rūmais. Tuoju visai paskui kits kitą strykt ant lango ir lekia, ir lekia, ir išlėkė visi.

Toliau gyveno rūmuose tik ponas su savo ragana. Prie jų augo dukrelė, kuriai ilgai niekas nieko nesakė apie brolius. Mat, tas ponas buvo užgynęs, kad niekas dvariškių nepasakotų mergaitėi apie jos brolius ir apie tai, kad jų pamotė, ragana, taip išvairė juos.

Vieną kartą — mergaitė buvo jau dvylikos metų — ėmė dvariškiai šnekėtis:

— Argi ta viena dukrelė tebuvo mirusios ponios?

— Ką čia bekalbėti! — atsiliepė antras. — Buvo dvylika sūnų, bet ponas vedė ragana, tai toji visus vaikus užkeikė, ir visi juodvarniais išlėkė.

Mergaitė išgirdo dvariškių kalbą ir ėmė rengtis eiti su broliu į jėkoti. Pasisiūdino dvylika marškinių, dvylika kelnų, dvylika paklodžių, užvalkstė dvylika priegalvių ir išėjo, susirišusi visus tuos daiktus ryšulyje.

Ėjo, ėjo per laukus, per miškus, niekur nieko neužėina. Ką sutinka, vis klausia. Niekas nieko jai nepasako apie brolius, juodvarniais laksčiusius.

Beeidama per didelę girią, užėjo atsiskyrėli. Tą klausia: ar jis nežino, ar nėra kur nors matęs jos brolių, juodvarniais laksčiusių? Atsiskyrėlis jai sako:

— Aš nemačiau, bet aš valdau visus debesis. Pergulėk čia pas mane, tai aš rytoj sušauksiu visus debesis. Jei bus tai bus matė.

Ryto meta sušaukė atsiskyrėlis debesis. Kai sugulė debesis apie jo trobelę, tai taip tamsu pasidarė, lyg kad juoda naktis būtų užėjusi. Atsiskyrėlis išėjo laukan ir klausia debesis:

— Ar nematet kur dvylikos brolių, juodvarniais laksčiusių?

Visi debesis atsakė, kad nė vienas niekur nėra matęs jokių brolių. Po to debesis išsiskirstė, nusitakiojo į visus kraštus. Tada atsiskyrėlis jai sako:

— Gal jau nebėra jų nė pasaujyje?... O gal yra dar kur... Pabandyk apsilankyti pas mano brolių, jis taip pat atsiskyrėlis. Kai eisi šiandien per girią, tai vakarop prieisi mano brolių. Jis valdo visus vėjus, tad galės paklausti: ar tie nebus kur užpūtę, ar nepasakys?

Mergaitė išėjo. Eina, eina per girią, vakarop ir priejo kitą atsiskyrėlį. Ir šitą klausia: ar nematė, ar nežino, kur jos broliai, juodvarniais laksčiusiai? Atsiskyrėlis sako:

— Aš nieko nežinau, bet čia pernaktį pas mane, rytoj rytą sušauksiu visus vėjus: tie, jei bus kur užpūtę ir tau pasakys.

Ryto metą susišaukė visus vėjus. Tie supūtė, sužė sušniokit. Visus išklausinėjo, visi atsakė, kad nei vienas nežino, nei vienas niekur neužėjęs, nei vienas niekur nematęs. Atsiskyrėlis sako:

— Gal nebėra nė pasaulyje, kad nė vienas vėjas niekur nėra užpūtęs, nei užėjęs. Bet nenustok vilties! Kai eisi šiandien per mūsų girią, atrasi vakare trečiąjį mūsų brolių. Jis valdo visus paukščius: jei bus kur jie, tai gal koks paukštis bus juos aptikęs.

Ši išėjo. Vėl ėjo visa diena. Apie vakarą rado trečiąjį atsiskyrėlį. Tas jai taip pasakė:

— Pernaktį pas mane per naktį Rytoj sušauksiu visus paukščius: jei bus kuris nors aptikęs, tai tau pasakys.

Rytą sušaukė atsiskyrėlis visus paukščius. Prilėkė didelių, mažų — visokių. Išėjo atsiskyrėlis, klausinėja paukščius. Tie visi atsakė, kad nė vienas niekur nematęs. Atsiskyrėlis sako:

— Ties visi atsakė, kad nė vienas niekur nematęs. Atsiskyrėlis pulkų pulkus atleido, ir visi išsiskirstė.

Šit pagaliau, kur buvęs, kur nebuvęs, atleikia slubas erelis.

Atsiskyrėlis sušuko ant jo: — Kodėl tu nesiskubina? Ko gaišai?

— Man koja šaulyš peršovė, — atsakė erelis: — labai skauda, sergu, negalėjau greičiau atlekti.

— Ar nesi matęs kur dvylikos brolių, juodvarniais laksčiusių?

— Mačiau ir žinau: per dieną juodvarniais lakioja, o naktimis kaip žmonės kalne gyvena.

Atsiskyrėlis davė tai mergaitėi, dvylika smaigelių ir pamokė: kai lips į tą kalną, tai kad vis įsismaigydama užsistotų ir vėl iš apačios trauktų, o į viršų smeigtų. Tikslai, sako, turinti saugot, kad nė vienas smaigelis neiškristų jai iš rankų. Jei nors vienas iškristų, tai nebegalėsianti ant kalno užlipti. «O tu», papiepė ereliui «žiūrėk, kad ji nenukristų ir neužsimuštų!»

Ir išėjo mergaitė su ereliu, paplasta lekiančiu. Nuėjo prie kalno. O kalnas toks augštas — net už debesis augštesnis. Ir ėmė mergaitė savo medelius smaigyti į kalną ir lipti augštin. Ji ten smaigė, smaigė, kaišiojo, kaišiojo, gal kokį pusvarstį nusmaigė, ir būtu užlipus, tik vienas smaigelis iškrito.

Bežiūrėdama į krintantį medelį, ėmė ir pati kristi. Erelis, tupėdamas pakalnėje, pamatė ją krintančią, tuoj pakilo nuo žemės, pakapt susveikąja koja jai už ryšulio ir neša. Vis aukštyn, aukštyn — užnešė labai augštai už debesų prie didelio urvo. Užnešė ir paleido sakydamas:

— Šit tas urvas, į kurį jie parlėkė vakare sulenda. Tu čion įėjus, rasi dvylika juolovų. Tas lovas apdangstyk paklodėmis, visus priegalvius apvalksty užvalkalais ir padėsty kiekvienam ant lovų marškinius, kelnes. Prie kiekvienos lovos rasi po staliuką, ant staliukų bus padėta po kepalėlį duonos. Nuo tu kepalėlių galėsi po riekelę atsiiekius suvalgyti. Netoli nuo durų rasi mažiausiojo brolio lovele, po ją pasilindus galėsi pernakti.

Erelis viską, pasakęs, nulėkė sau, o ji įlindo į urvą. Ten rado visa taip, kaip buvo nupasakojęs erelis. Pradė

Viena lietuviškos mokyklos klasė su savo mokytoja p. M. Kindurienė. Praėjusį sekmadienį Motinos dienos paminėjime jie gražiai pasirodė su savo dainomis.

Stasys Laucius

Papasakok, Mamyte

Papasakok, prašom, brangioji mamyte, tu daug apie viską žinai, kaip lenkėsi puošnūs valdovai prieš Vytį, kaip gynė pilis milžinai,

kaip vėliavos bokštuose žaisdamos plakė garbės ir didybės laikais, kaip, mūsų narsiems kunigaikščiams įsakius, prie sienų žygiavo pulkai,

kaip žlugo kryžiuotis žiaurus ir galingas, nusiaubęs aiščių žemes, kaip, Vytauto Didžiojo širdžiai sustingus, kentėjome priespaudą mes,

kaip spaudą gabeno per šaltį ir lietų, slaptai, naktimis, po skvernu, kad žiburį lūšnoj lietuvis turėtų, kad šviestų dukras ir sūnus.

kaip mūsų jauni savanoriai artojai, beginkliai basi, alkan, granatomis priešą palankėj žegnojo ir grūdino dvasią ugnį,

kaip krašto ir džiaugsmą, ir sielvartą didį sukaupdavo brėkstant minia, kai gerbdavo laisvės aukas invalidai prie Karo Muziejaus, Kaune.

Sakyk, sakyk, brangioji mamyte, tu daug apie viską žinai, ar vėl pamatysim prie Nemuno Vytį, ar liksime čia amžinai?

jo ruošti: pataisė lovas, padėstė kiekvienam ant jų lovų kelnes ir marškinius, pavalgė nuo kiekvieno kepalėlio atsiiekdama po riekelę ir, palindusi po mažojo brolio lovą, atsigulė.

Vos tikiai vakaras, tuojau ir išgirdo: juodvarniai sukrankėjo, nusileido ir suėjo žmonėmis į urvą. Visi džiaugiasi, kad pataisytos lovos ir padėti visiems marškiniai su kelnėmis. Visi apsitaisė, eina valgyti — žiūri, kad jų duona nuraikyta. Vyresnis sako:

— Lovas ir mus pačius apitaisė, bet kad duonos trūksta tai negerai. Na, ką gi dabar padarysi!

Broliai pernaktį, rytą atsikėlė, išėjo, sukrankėjo ir nulėkė sau. Ji irgi atsikėlė iš savo palovio, vaikščiojo po vidų belaukdama. Paskui

išėjo lankan. Ant kalno visur miela, gražu. Susilaukė vakaro ir vėl ėmė norėti valgyti. Eina prie staliukų: taip pat besą kepalėliai duonos. Po riekelę atsiraikydama suvalgė ir vėl palindo po mažojo brolio lovele ir atsigulė.

(B. D.)

(pabaiga iš 3 pusl.)

Kas drobėlių per gražumas, Ir audimo toks margumas. Žiūri stebisi kaiminka. Ak, audimas jai patinka. Ką čia jau ir besakyti, Darbšti mūsų Barborytė.

piežius Pijus. XII specialioji audiencijoj priėmė Mėlynosios Armijos ikūrėją p r e l. Colgan ir ta proga jam pasakė: «Kaip pasaulinės kovos vadas prieš komunizmą, aš laimiu jus, jūsų darbus ir visus Mėlynosios Armijos narius, esančius visame pasaulyje.»

ÊTA CAFEZINHO BOM!

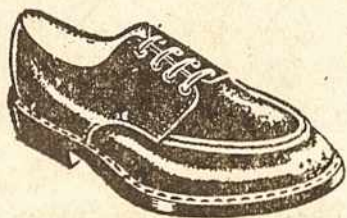
CAFÉ Caboclo

COMPANHIA UNIAO DOS REFINADORES

O TAI SKANI KAVA

Industria e Comercio de Calçados

Matelloni's Ltda.

SPECIALYBÊ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 626 -- São Paulo

RUA BARÃO DE ITAPETININGA, 2773 — 4 AND. — SALA 2
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studija "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė padidiniams tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimai aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami vakvietimai į namus — Senų portretu reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

Nori būti žemės savininku?

Mato Grosso estadas tai duoda geriausios progos. Čia lengvai gali įsigyti daržus arba ūkius. Įsigyk šiandien, nes rytoj žemės vertė jau bus daug didesnė. Prašymus žemei įsigyti reikia rašyti estado valdžiai. Šitai Tamsta! siūlo

Imobiliaria Alto do Guaporé Ltda.

Cuiabá, Mato Grosso - Centralinė raštinė: Cx. Postal 98
Painformuojame ir per laiškus.

ALBERTAS PAVILAVIČIUS

teisinis patarėjas prie advokato
RUY DE MELO PEREIRA

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.
Raštinė: Rua Senador Feijó, 176 5-and. sala 520
Rezidencija: Rua Itaqueri, 431 São Paulo

Pirkimas pirkimui nelygus.

Reikia žinoti kur pirkti.

Jeigu reikia statybai medžiagos, indų ir kitų reikmenų prieinamomis kainomis, tai kreipkis į sandėlį.

LAPIENIS & JAKUTIS LTDA.

Av. Sapopemba 18-A — Vila Celeste

Madeiras do Brasil

PRANAS & CIA. LTDA.

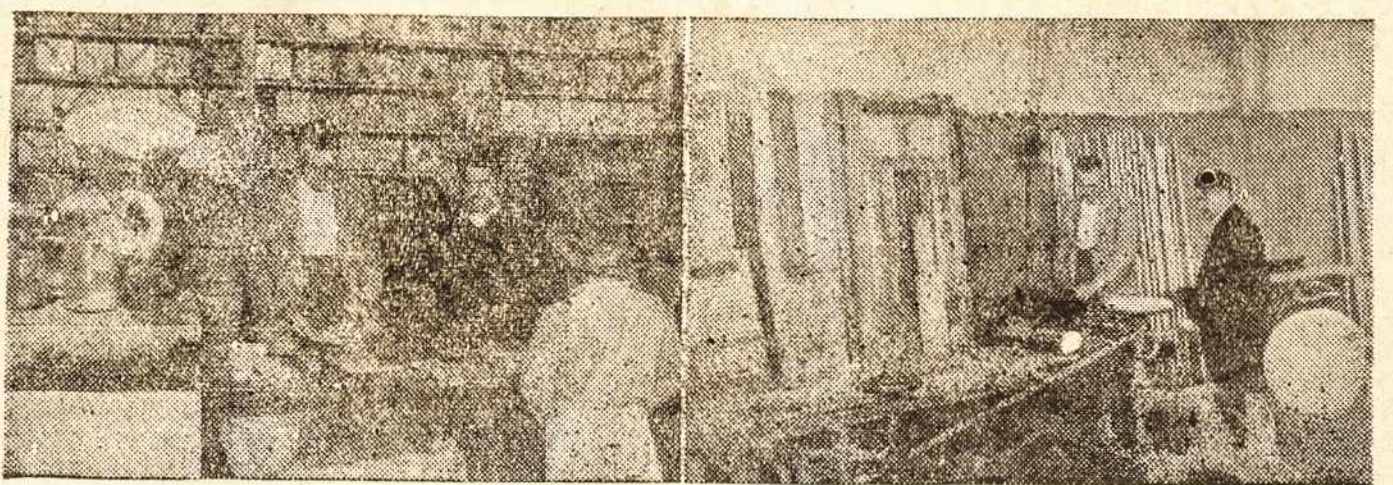
Importação — Exportação

Raštinė: Rua do México, 90 - 9.0 - sala 904

Rio de Janeiro - Fone: 32-9294

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuve tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

VIENMĖTIS ATŠIOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Cervejaria Columbia S. A.

Šalčio ir karščio metu sveikiausia yra gerti alus MOSSORO, juodas bet s anos.

Arba alus COLUMBIA: Pilsen extra, Strassburg, buteliais ir pusbuteliais. Mėgstantiems: Guaraná, Gazoza Columbia ir Agua Tonica.

Centralinė Raštinė ir sandėlys:

Compinas: Rua Andrade Neves, 103
Fone: 3-935 e 3-936

Skyriai: S. Paulo — Al. Dino Bueno, 702 — Fone: 51-4485

Santos - Rua General Camara, 292 Fone: 25-636

Mūsų Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

KLEBONIJO FONDAS

Prie ankščiau skelbtų pajamų gautų iš kertinio klebonijos akmens parengimo reikia pridėti 2.260 cr. Nors dar ir dabar yra už keleta pakvietimų neatsiskaityta, bet skirtumas jau bus labai nedidelis.

Šiaip jau savo duoklę fondui yra atidavę visa eilė parapijiečių. Sekančią savaitę jau tikimasi gauti iš prefeitoros plano patvirtinimą ir netrukus bus galima pradėti už sitesusius statybos darbus.

— Ši šeštadienį sumainys žiedus Vila Zelinoje Adolfas Baltušis ir Gene Lašinskaitė, Pranas Petravičius ir Sofija Sandrovskā, Eugenio Berezniak su Ana Jančiauskaite.

— Praneša ir kviečia Šimonių šeima kad už Šimonių šeimos mirusius, šv. Mišios egzekvijos bus 26 d. gegužės 7,30 val.

— Jurgelevičių šeima praneša, kad už a. a. Kazijurgelevičių antrosios metinės mišios bus 2 d. birželio 7,30 val. Giminės ir pažįstami kvie-

čiami atvykti į šv. mišias.

«ATŽALYNO» SKAITYMAS

Ši sekmadienį tuo po 9 val. pamaldų visi moksleiviai ateitiniškai (ypač vyresnieji) prašomi rinktis pirmam «Atžalyno» skaitymui. Susipažinus su veikalu, bus pasiskirstyta rolėmis. Veikalą režisuoti maloniai sutiko p. Vasiliauskas.

IŠVYKA Į BOM RETIRO

Ši sekmadienį Moksleiviai ateitiniškai ir dalis lietuviškos mokyklos mokinių S. Eduardo parapijos salėje (Po bažnyčia) Rua dos Italianos rengia šaunią programą Bom Retiro ir apylinkių lietuviams.

Jaunimas iš Zelinos išvyks specialiu autobusu 1 val 40 min. Ir iš Bom Retiro išvažiuos atgal 6 val. 30 min. Norintieji šia proga aplankyti Bom Retiro lietuvius (iš anksto susitarę) galės pasinaudoti jaunimo autosu, žinoma prisidėdami prie jo apmokėjimo.

— Banco Moreira Sales atidarė šį penktadienį savo skyrių Vila Zelinoje, av. Zelina. Čia galima padėti saugiai ne-

tik pinigus, bet taip pat apmokėti mokesčius, už šviesa. Bankas Moreira Sales priklauso prie pačių stipriausių Brazilijos bankų. S. Paulo miesto priemėsčiuose turi 34 skyrius. Banko patalpas pašventino kun. klebonas P. Ragažinskas. Atidaryme dalyvavo banko vadovybė, kviešti svečiai ir nemaža būsimų klientų.

— Liūdnujų birželio mėnesio įvykių minėjimas bus 16 d. birželio, 19,30 val. Caetano de Campos mokyklos salėje, Praça da República. Pabaltijo tautų vardu yra pakviestas kalbėti kun. Al. Armintas. Kviečiami žymūs Brazilijos politikai. Minėjimo tikslas yra pavergtuju tautų išlaisvinimo reikala perstatyti Brazilijos plačiai visuomenei.

LAIŠKAI:

J. Klišini, P. Zigmui, A. Antanaitėi, Ant. Lazdauskui, Alb. Seliokui, K. Navickienei, J. Antanaičiui, R. Tubelytei, D. Azaravičiūtei, Al. Grabauskui, Kun. J. Kardauskui, V. Abramavičiui, J. Širbinskui.

KVIEČIAME VISUS LIETUVIUS Į BENDRUOMENĖS CHORO

VAKARA - KONCERTA.

Kuris įvyks birželio mėn. 9 d. V. Zelinos gimnazijos salėje. Pradžią 20 val. Gros WALTER BRASIL. Pakvietimai gaunami pas choristus ir Vyto bare. Iš anksto užsisakykite staliukus.

Bendruomenės Choro Valdyba.

Escritório IDEAL de Contabilidade

João Tatarunas

CONTADOR

Priimame knygrašybos darbus visuose miesto rajonuose. Legalizuojam dokumentus naujom firmom ir bendrovėm. Paruošiam įvairaus pobūdžio kontraktus ir jų pasikeitimus. Tautiečiams kurie nori įsisteigti, prekyboj ar pramonėj, duosim visas reikalingas informacijas.

Rua Taquari, 19 - s/4 - (Esq. R. da Moóca)

SENSACIJA!!!

Birželio mėn. 30 d. nepraleisk progos atsilankyti į DIDŽIULI "FESTIVAL À CAPIRA" kurį ruošia Gremio São Miguel, Vila Zelinoj, gimnazijos salėje, Rua Campos Novos, 19. Pradžią 20 val. Programoj "Show" šokiai ir kitos įvairenybės, gros "ORQUESTRA TROPICAL". Pakvietimus įsigyti, staliukus, užsisakyti, galima "Mūsų Lietuvos" redakcijoj ir rua Campos Novos, 19.

— Pre... P-lė Mirg... "Modelo-Tribuna", kurį teikia šis laikraštis kas savaitę vienai gražuolei. "A bella lituana", kaip ją pavadino, buvo pastebėta Copacaban Palace "boite", kada ji klausėsi Jane Morgan dainavimo. Spauda dar pažymi, kad tai pirmoji svetimtautė šią dovaną laimėjusi.

— Paminėta Motinos Diena. Gegužės 13 d. įvyko Motinos Dienos paminėjimas, kuris buvo atliktas pamaldomis šv. Genovaitės bažnyčioje: buvo Mišios už motinas ir pritaikintas pamokslas.

— Motinos mėilė neturi ribų - P. Galvydierė atskrido iš Šiaurės Amerikos aplankyti savo sergantį sūnų, kuris jau dvieji metai gulė ligoninėje. Pradėjo taip pat rūpintis leidimu išvežti jį į Š. Ameriką, nes pati jau yra gavusi pilietybę.

— Sugrįžo iš Kanados. - P. Stasys Strimaitis, senas Rio gyventojas ir gerai čia įsikūrus, buvo išvykęs Kanadon su visa šeima pameginti ten laimės, bet jos nesuradęs grįžo Brazilijon. Čia tęsia savo biznį gamindamas rašomosioms mašinėlėms dalis.

— Gavo "bolsa de estudos" Povilas Ramanauskikas gavo "bolsa de estudos" penkeriems metams studijuoti ir spaustuvininko profesijos mokintis saleziečių kolegijoj. Jo "bolsa" siekia apie 20.000 kruzeirų motams, kuri padėjo išgauti kun. J. Janilionis.

— Pakrikštyta. - Aldemiro ir Gražinos Boleckiu dukterė pakrikštyta Marinos vardu. Apeigas atliko namuose. Niterojuj, kun. J. Janilionis.

— Nauja organizacinė Vadovybė. - L. Kat. Bendruomenė bendrai su «Dainavos» dr. ja išsirinko Valdybą sekančio sastato: pirmininkas kan. Zenonas Ignatavičius, vice-pirmininkas - Jonas Petratis reikalų vedėja - Virginija Vaileikatė sekretorius - Vladas Vyčias ir išdininkas - Vaclovas Radzevičius Valdybos kandidatais paliko - Stasys Kumpis su Petru Gaulia. Revizijos komisiją sudaro: Ignas Dubauskas, Klemas Martinukas ir Jonas Žaidys.

— Lietuvaitė iš Kanados. - P-lė Genovaitė Matulytė iš Montrealio pabuvojo Rio apy parą savaitę praleisdama a tostogas. Buvo apsisistojusi liuksusiniame «Excelsior» viėšbuty, Lankėsi pas lietuvius: dalyvavo lietuviškose pamaldose pasidžiaugdama savo vardo bažnyčia: padarė vizitus Lietuvos Atstovui ir Klebonui Gegužės 20 d. išskrido į Bahia.

— Pasimirė Lietuvė. - Dora Stankevičiūtė, ištekėjusi už vokiečio Ernest Schmidt, sirgusi vėžio liga, pasimirė gegužės 18 d. Mario Krofft ligoninėje. Palaidota su religinėmis apeigomis Cajá kapinėse. Paliko našlį vyrą ir sūnų jurininką su anuku.

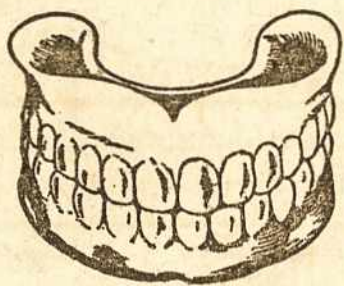
L. B. B.

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

SIUVĖJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhagapi, 9 - V. Zelina
(prasideda iš Av. Zelina, 505)

Dantu Klínika

Dr. JOAQUIM PACIFICO JUNIOR

Dontu chirurgas

Dentadurų ir judamų aparatų specialistas.

Priėmimo valandės kasdien: nuo 8 ligi 11 val., ir nuo 17 ligi 21 val.

Konsultorija yra Vila Zelinoje, Avenida Zelina, 752

ESCRITORIO «VILA ZELINA»

IRMĀOS BAUZIS

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de Fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contrat. na Junta Comercial	Balanços
Dis'rat. na Junta Comercial	Alvarás diversos
Escritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Escritas Comerciais	Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Casa Sprindys & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 - V. ZELINA - S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.